

VOSALTRES TRANSFORMAREU TOT EL MÓN

de les homilies de sant JOAN CRISÒSTOM,

De la mateixa manera que el llevat comunica la seva força a tota la pasta, vosaltres també transformareu tot el món. I no m'objecteu: Què podem fer nosaltres, que només som dotze, posats dins d'una multitud tan immensa? Precisament el que farà que es manifesti l'esclat de la vostra força, serà que afronteu la multitud sense fer-vos enrere. El llevat fa fermentar la pasta quan és posat dins la farina, més ben dit, quan hi és completament barrejat. El llevat, bo i desapareixent en la pasta, no perd res de la seva força; al contrari, la comunica de mica en mica. Així serà amb el missatge evangèlic. Per tant, si us he predit nombroses dificultats, no us espanteu. És d'aquesta manera que resplendirà la vostra força i que triomfareu. Només Crist dóna al llevat la seva força. Ha barrejat amb la multitud aquells que tenien fe en ell, perquè ens comunicéssim els uns als altres els nostres coneixements. Que ningú no li reprotxi el petit nombre dels seus deixebles, perquè la força del missatge és gran, i quan la pasta ha fermentat, esdevé, també ella, llevat per a tota la resta.

Però si dotze homes han fet pujar tota la terra, que en som, de dolents, nosaltres que, tot i ser tan nombrosos, no hem aconseguit de convertir els qui ens envolten per més que, tants com som, podríem ser llevat de milers de mons! Però aquests dotze —em dieu— eren els Apòstols! I doncs? És que no es trobaven en les mateixes condicions que nosaltres? No compartien la nostra: mateixa sort? És que eren uns àngels baixats del cel? Dieu que ells van fer miracles. Però no és pas per això que els admirem. ¿Fins quan parlarem dels seus miracles per dissimular la nostra peresa? Mireu els sants: no brillen pas per aquests miracles. D'on ve, doncs, la grandesa dels Apòstols? Del seu menyspreu de les riqueses, del seu refús de la glòria mundana, de la seva renúncia a totes les fruïcions de la vida. Perquè és la manera com es viu el que dóna la brillantor autèntica i fa baixar la gràcia de l'Esperit.

Imitem, doncs, els apòstols en les seves virtuts i no els serem inferiors en res. No van ser pas els seus miracles que els feren Apòstols, sinó la puresa de la seva vida. En això es reconeix una figura veritablement apostòlica, la fisonomia d'un deixeble de Crist. Aquest distintiu l'ha donat clarament el Senyor mateix. Sí; quan va voler traçar el retrat dels seus deixebles i revelar el signe que caracteritzaria els seus Apòstols no va pas començar parlant dels prodigis que farien ni dels morts que ressuscitarien. Res d'això. Què va dir, doncs? «En això coneixeran que sou deixebles meus: en l'amor que us tindreu els uns als altres». I l'amor no és pas qüestió de miracles, sinó simplement de virtut. L'amor és la plenitud de la Llei. El Senyor personalment dibuixa els seus deixebles amb un sol traç: la caritat. Tingueu la caritat, i us trobareu entre els apòstols. La virtut és l'única cosa que ha donat tanta brillantor als apòstols. És també el Senyor qui ho afirma: «Que la vostra llum brilli davant dels homes de tal manera que puguin veure, no pas els vostres miracles, sinó el vostre comportament irreprotxable i en donin glòria al Pare del cel».